

Løven og de tre oksene

- En fortelling fra Somalia

Bir zamanlar Somali de büyük bir orman varmış. Ormanın ortasında, yüksek ağaçlar arasında, büyük ve yeşil alan ve tam orada akan bir nehir varmış. Orada 3 tane boğa yaşarmış. Biri beyaz, biri siyah, biri de kahverengiymiş. Hepsi çok iyi arkadaşmış ve birlikte mutlu mesut yaşarlarmış.

Det var en gang en stor og fin skog i Somalia. Midt i skogen, mellom de høyreiste trærne, lå det en grønn, vid slette, med en elv som rant igjennom. Der bodde det tre okser; en hvit okse, en svart okse og en brun okse. De var bestevenner og levde fint sammen.

Bir gün bir aslan ziyaretlerine çıkıp gelmiş. Boğalar çok korkmuş, ve bir olup aslana saldırmak üzere hazıra geçmişler. Aslan güçlü olsada, biz birlikte daha güçlüyüz diye düşünmüşler.

En dag fikk de besøk av en løve. De tre oksene ble *så* redde at de samlet seg sammen og gjorde seg klar til å sloss med løven. For selv om løven var sterk, var de *sammen*, sterkere enn ham!

"sakin olun, ben tehlikeli biri değilim" demiş aslan. "Ben ormanın diğer tarafında yaşıyorum, fakat orası çok sıkıcı ve ıssız. Burada sizinle beraber yaşasak, arkadaş olsak ve, birbirimize göz kulak olsak".

Boğalar aslanı arkadaş edinmek iyi bir fikir olduğunu düşünmüşlerdi, onları tehlikeli hayvanlardan koruyacak biri olmalıydı.

«slapp av, jeg er ikke farlig», sa løven og la seg ned på alle fire. «dere skjønner, jeg bor på den andre siden av skogen, og der er det så ensomt og øde. Kan vi ikke bo her sammen, være venner og passe på hverandre.» Oksene syntes det var en god idé å ha en løve som venn, en som kunne beskytte dem mot de farlige dyrene der ute.

Bir gün beyaz boğa otlanmaya çıkmıştı, diğer iki boğalar ise dinlenmeye geçmişlerdi. Bu sırada aslan, boğaların yanına gidip sessizce kulaklarına fısıldadı "Biliyor musunuz? Beyaz boğa akşamları beyaz renginden dolayı çok parlıyor. Tehlikeli hayvanlar bizi farkedip hepimizi yiyebilirler. Gelin beyaz boğayı burdan kovalım gitsin"

En dag var den hvite oxsen ute på beite, mens de to andre tok seg en ettermiddagslur. Da gikk løven bort til de to oksene og forsiktig hvisket i ørene deres: «Vet dere hva? Den hvite oxsen er så lys at han skinner skarpt om kvelden. De farlige dyrene der ute vil lett legge merke til ham også komme hit og spise oss alle sammen, la oss jage den hvite oxsen vekk».

Diğer iki boğa bunu duyunca çok korkmuşlar. "Aslan çok haklı" deyip beyaz boğayı kovalamışlar.

Da de to oksene hørte dette, ble e veldig redde. «Løven har rett» sa de og jaget vekk den hvite oxen».

Çok zaman geçmeden, aslan beyaz boğayı nehrin kıyısında tek başına yakalayıp onu yemiş.

Det tok ikke lang tid før løven fant den hvite oxen alene ved elvebredden og spiste han opp.

Bir zaman sonra, aslan kahve rengi boğa nın yanına gidip kulağına fısıldadı:
"Biliyormusun, siyah boğa öyle karanlık ki, gündüz vakti hemen fark ediliyor.
Tehlikeli hayvanlar bizi farkedip hepimizi yiyebilir, hadi onu kovalım”.

Etter en stund gikk løven bort til den brune oxen og hvasket i øret hans:
<<Du vet du hva, den svarte oxen er så mørk at han synes så godt i
dagslyset. Alle de farlige dyrene der ute kommer til å legge merke til ham.
Også kommer de hit og spiser oss opp alle sammen. La oss jage han bort>>.

Kahverengi boğa bunu duyunca çok korkmuştu. "Hadi onu kovalım" dedi aslan ve böylece kahverengi boğa aslanın dediğini yapmış bulundu.

Da den brune oxsen hørte dette, ble han kjempe redd. «La oss jage ham bort sa løven». Dette gikk den brune oxsen med på.

Çok zaman geçmeden aslan, siyah boğayı tek başına yakalayıp onu yemişti. Hiçbir şey olmamış gibi tekrar yerine dönmüştü.

Det tok ikke lang tid før løven fant den sorte oksen alene, fanget ham og spiste ham. Også dro han tilbake og latet som ingenting.

Kahverengi boğa, aslan ile tek başına kalmış ve aslanın yemi olma sırası ona gelmişti.

Nå var den brune oxen alene igjen med løven.
Og det var hans tur bli spist opp.

Aslan kahverengi boğayı yakalayıp ve yakaladıktan sonra onunla tüm gücü ile savaşmaya başlamıştı. Boğa elinden geleni yaptı, fakat arkadaşları yanında olmadığı için pek de güçlü kalmamıştı. Aslan keskin pençelerini çıkarıp ve dişlerini çıkarıp boğayı ısırmaya başladı.

Løven jaget og fanget den brune oxsen, og oxsen sloss tilbake alt han kunne. Men uten sine venner var han ikke sterk nok til å kunne sloss med løven. Løven tok frem de skarpe klørne og tennene og bet oxsen i hjel.

Kahverengi boğa son nefesini vermeden önce, şu sözler döküldü dilinden;

"Ben bugün ölmedim, arkadaşımı kovduğum gün öldüm".

I det den brune oxsen tok sitt aller siste åndedrag, sa han:

<<Det er ikke i dag jeg døde, men den dagen jeg jagde bort min venn.>>

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no